

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

3 грудня 2015 року

№37 (3136)

Зустріч з керівниками Університету Калькутти "АДАМАС"

23 листопада НТУУ "КПІ" відвідала делегація Університету Калькутти "Адамас" (Республіка Індія).

До складу делегації входили ректор Саміт Рей, його заступник Суроджит Бісмас та директор з міжнародних зв'язків Паріамал Чандра.

Університет "Адамас" – це молодий навчальний заклад, який засновано 2014 року. Його кампус розташовано біля міста Калькутта – столиці індійського штату Західна Бенгалія. Університет має чудові умови для навчання, наукової роботи та дозвілля студентів і нині налагоджує зв'язки з університетами інших країн для започаткування співпраці в науково-навчальній сфері.

З гостями зустрілися перший проректор НТУУ "КПІ" академік НАН України Юрій Якименко, проректор з міжнародних зв'язків член-кореспондент НАН України Сергій Сидоренко, директор Центру міжнародної освіти КПІ професор Володимир Коваль, директор навчальних програм Центру професор Борис Циганок і начальник відділу зовнішньоекономічної діяльності департаменту міжнародного співробітництва КПІ Андрій Шишолін.

Учасники зустрічі обговорили питання потенційного співробітництва – його форми, напрями, можливих партнерів – і домовилися, що за результатами розмови підготують відповідну угоду, в якій буде конкретизовано досягнуті домовленості.

Насамкінець гості оглянули експозиції Державного політехнічного музею при НТУУ "КПІ".

Інф. "КПІ"

Загроза зміни клімату та необхідність ощадливого використання ресурсів – зовсім не вигадки схильних до перебільшень кабінетних учених. Жорстка реальність свідчить про те, що людство підходить до небезпечної межі у своєму ставленні до природи та її багатств, за якою – катастрофи планетарного масштабу. Поки що їх можливо відвернути, і саме на це націлено один з напрямів Програми Європейського Союзу "Горизонт 2020" в рамках її третьої компоненти "Соціальні виклики". Це напрям "Клімат та ефективність використання ресурсів, включаючи сировинні матеріали" (КЕВР), якому було присвячено другий Інформаційний день за Програмою ЄС "Горизонт 2020", що проводився в НТУУ "КПІ" 23 листопада.

Організаторами Інформаційного дня, який проходив у форматі семінару, виступили Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" <http://kpi.ua/>; Національний контактний пункт НТУУ "КПІ" за тематичними напрямами "Інформаційні та комунікаційні технології" і "Клімат та ефективність використання ресурсів, включаючи сировинні матеріали".

Участь у семінарі взяли науковці факультетів та інститутів НТУУ

Інформаційний день у рамках Програми ЄС "Горизонт 2020"

"КПІ", Національного педагогічного університету ім. М.П.Драгоманова, Київського національного університету будівництва та архітектури, дослідники з інститутів Національної академії наук України, Національної академії педагогічних наук України, Національної академії медичних наук України.

На розгляд учасників було винесено інформацію керівника НКП Сергія Шукаєва про Програму

"Горизонт 2020" та експерта НКП Марини Зеленської про Робочу програму на 2016–2017 рр. за напрямом "Клімат та ефективність використання ресурсів, включаючи сировинні матеріали". З докладною розповіддю про фінансові правила Програми "Горизонт 2020" виступила керівник Національного інформаційного центру зі співробітництва з ЄС у сфері науки та технологій Олена Коваль. А експерт НКП Олена Мельник допо-

віла про можливості створеного спеціально для науковців, які бажають поїхати за кордон для наукового стажування або роботи, порталу Європейської Комісії EURAXSSE, на якому публікуються повідомлення про міжнародні стипендіальні програми, вакансії та інша корисна інформація.

Насамкінець організатори відповіли на запитання учасників семінару.

Дмитро Стефанович

Олімпіада з механотроніки в машинобудуванні

Команда кафедри прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки ММІ – переможниця олімпіади

17–21 листопада 2015 року в нашому університеті відбулася VII Всеукраїнська студентська олімпіада "Механотроніка в машинобудуванні". В олімпіаді взяли участь представники Національного аерокосмічного університету ім. М.С.Жуковського "Харківський авіаційний інститут" (НАУ "ХАІ") з Харкова, Кременчуцького національного університету ім. М.В.Остроградського, Національного лісотехнічного університету України зі Львова, Національного авіаційного університету (НАУ) з Києва, Національного університету харчових технологій (НУХТ) з Києва,

Київського національного університету технологій і дизайну (КНУТД), Хмельницького національного університету, Луцького національного технічного університету, Одеської національної академії харчових технологій, Вінницького національного технічного університету і, звичайно ж, Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут".

Відкриваючи олімпіаду, проректор університету з навчально-виховної роботи Петро Киричок відзначив,

Закінчення на 2-й стор. ➔

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Делегація з Індії у КПІ

Інформаційний день "Горизонт 2020"

1 Олімпіада з механотроніки

2 Обрано голову Студентської ради КПІ

Леся Руденко – стипендіатка Верховної Ради України

Експозиція, присвячена ветеранам Байконура, у ДПМ

3 Проект "Власне тепло"

3 Короткі враження від поїздки в зону АТО

4 До Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом

Увага, конкурс!

Обрано голову Студентської ради КПІ Технології майбутнього

26 листопада відбулися перші в історії університету прямі таємні вибори голів Студентської ради НТУУ "КПІ", інститутів та факультетів. Голосування тривало з 8:00 до 20:00. Про розташування виборчих дільниць було повідомлено у групах Вибірчої комісії НТУУ "КПІ", Студентської ради та профкому студентів у соцмережах, а також в оголошеннях, які були вивішені в кожному приміщенні, де містилася виборча дільниця.

Напередодні виборів, 24 листопада, відбулися дебати кандидатів на пост голови Студентської ради. Дмитро Афанасьєв та Микита Упатов у прямому ефірі KPI TV відповідали на запитання студентів. Найбільше виборців цікавило те, як новий голова Студентської ради працюватиме над поліпшенням життя студентів КПІ, якими будуть перші дії кандидатів на цій посаді у разі їх обрання, та чи співпрацюватимуть вони з іншими студентськими організаціями.

Дмитро Афанасьєв

Перемогу здобув Дмитро Афанасьєв – 2399 голосів, або ж 45,98%. Микита Упатов набрав 1619 голосів, що становить 31,02%. Проти всіх кандидатів проголосувало 1200 студентів – 23%. Явка на цьогогорічних виборах становила 23,6% (5218 осіб). Інформація про результати виборів голів студентських рад інститутів і факультетів буде розміщено в соцмережах на сторінках Студентської ради НТУУ "КПІ" та Вибірчої комісії.

Новообраний голова Студентської ради в соцмережах подякував виборцям та усім, хто був задіяний в організації виборчого процесу. Запевнив, що в наступному році таке голосування стане популярнішим, а організаційні недоліки буде усунуто. Натомість Микита Упатов заявив, що для нього результат виборів є не поразкою, а передусім показником того, що в КПІ є небагато людей, які прийшли на вибори та висловили свою позицію. Микита привітав Дмитра з чесною перемогою та щиро подякував усім, хто допомагав йому в передвиборчій кампанії.

Олексій Левков

Олімпіада з механотроніки в машинобудуванні

Закінчення. Початок на 1-й стор.

що за час проведення олімпіад через їх вишкіл пройшло більше 350 студентів, десятки з них стали переможцями і завдяки цьому отримали путівку в професійну діяльність, причому з відзнакою, і це вже позначилось на їх посадах і розробках.

У рамках програми олімпіади відбувалися командні та індивідуальні змагання. Студенти різних спеціальностей розробляли системи, складали схеми, налагоджували механізми, програмували контролери і представляли на суд журі працюючі технічні системи з десятками різноманітних елементів, з різними алгоритмами керування та засобами контролю.

За результатами командних змагань перше місце зайняла команда з НТУУ "КПІ" (кафедра прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки) у

складі О.Кириєнка, Д.Тимченка, О.Розумного під керівництвом О.С.Ганпанцурової. Друге місце – теж команда з нашого університету (кафедра хімічного, полімерного та силікатного машинобудування) у складі І.Маковського, Ю.Герасименка, Є.Бондаренка під керівництвом О.В.Левченка. Третє місце посіла команда КНУТД (кафедра прикладної механіки та машин) у складі І.Богдана, А.Дяченка, А.Шепетька під керівництвом Б.В.Орловського.

Підсумки змагань в особистому заліку такі: перше місце – О.Кириєнко (керівник О.С.Ганпанцурова, НТУУ "КПІ", кафедра прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки). Друге місце – І.Богдан (керівник Б.В.Орловський, КНУТД, кафедра прикладної механіки та машин). Третє місце – Б.Михайлик (керівник М.В.Якимчук, НУХТ, кафедра технічної механіки і пакувальної техніки).

Инф. "КП"

У світі все більшим попитом користується продукція біотехнологічних виробництв, отримана з використанням природних біологічних об'єктів і процесів. Ці продукти допомагають боротися з хворобами, розвивати та покращувати медицину, забезпечують людей доступними, життєво необхідними препаратами. Значний потенціал біотехнологія має у боротьбі з голодом, може вирішити проблему браку їжі для країн, що розвиваються. Біотехнологія допомагає доквітлю, дозволяє знизити ризик токсичного забруднення ґрунтів і ґрунтових вод, підвищити ефективність сільського господарства. У промисловості багато технологій замінюються біотехнологіями, що використовують ферменти і мікроорганізми, зокрема, у харчовій галузі, у сфері переробки сільськогосподарських, промислових і побутових відходів, очищення і використання стічних вод, одержання біогазу, добрив та ін. Застосування біотехнологій може бути також одним із суттєвих важелів для підвищення ефективності економіки в цілому та виходу України з фінансово-економічної кризи.

Тож не дивно, що багато молодих людей мріють працювати в цій галузі. Готують таких спеціалістів і в НТУУ "КПІ", зокрема на факультеті біотехнології і біотехніки. Навчаються там мотивовані цілеспрямовані студен-

ти, серед них – Леся Руденко, шестикурсниця кафедри біотехніки та інженерії. Вона навчається за спеціальністю "Обладнання фармацевтичних та біотехнологічних виробництв". За роки навчання в НТУУ "КПІ" виявила себе сумлінною, відповідальною, цілеспрямованою студенткою. Бере участь у наукових дослідженнях на кафедрі. Робота стосується мембранного очищення води з відновленням рідких органічних розчинників та поплавкових гіроскопів. Вона є старостою академічної групи, дбає про інтереси колективу. Леся – людина непосидюча та цікава до всього. Полює туристичні мандрівки.

Леся Руденко

У квітні 2015 р. Леся Руденко стала переможцем Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт "Авіаційна та ракетно-космічна техніка. Аеронавігація", бере участь у міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях. Має наукову публікацію та два патенти на корисну модель ("Поплавковий гіроскоп", "Мембранний апарат").

Студентка знаходить час і на громадську діяльність. Є активістом Студентської ради НТУУ "КПІ" та студентської ради ФБТ. У цьому семестрі вона отримує стипендію Верховної Ради України, що є не лише визнанням досягнень, але й стимулом для подальших успіхів.

Инф. ФБТ

Цінний дарунок від компанії KraftPowercon

Провідний виробник джерел живлення, всесвітньо відома шведська компанія KraftPowercon передала в дар кафедрі технології електрохімічних виробництв (ТЕХВ) ХТФ випрямляч Flex Kraft (на фото).

Випрямлячі фірми Flex Kraft відрізняються високою надійністю, економічністю, високою точністю заданих вихідних параметрів, компактністю, безпекою і стабільністю при проведенні тривалого електролізу.

Подарунок від фірми KraftPowercon дозволив задовольнити гостру потребу кафедри ТЕХВ у стабілізованих джерелах живлення з високими значеннями вихідного струму. Це обладнання використовується як у навчальному процесі (лабораторному практикумі), так і в науководослідній роботі з гальванопластики, гальванотехніки, гідрометалургії.

Колектив кафедри висловлює глибоку подяку шведській фірмі KraftPowercon за безоплатну передачу випрямляча Flex Kraft і сподівається на подальшу співпрацю.

Инф. каф. ТЕХВ

У ДПМ відкрито експозицію, присвячену ветеранам Байконура

21 листопада 2015 р. у відділі авіації та космонавтики ім. І.Сікорського Державного політехнічного музею при НТУУ "КПІ" відбулося урочисте відкриття стелу, присвяченого ветеранам космодрому Байконур – учасникам запуску першого штучного супутника Землі і першого космонавта Ю.О. Гагаріна, учасникам бойових дій у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.

Час плине і безжалюбно стирає з пам'яті як історичні події, так і імена людей – безпосередніх учасників тих подій. Дуже шкода, бо ці ветерани стояли біля витоків освоєння космічного простору. Колись історики будуть в архівах розшукувати їх імена.

Рішення про увічнення імен ветеранів було прийнято на спільному засіданні Київської Ради ветеранів Байконура і вченої ради Політехнічного музею. З метою створення стелу ветеранів космодрому Байконур А.М.Афанасьєв, В.О.Меланич та С.І.Грачов виконали велику кропітку роботу з пошуку і збору біографічних даних ветеранів, що пішли з життя.

Виступає В.П.Завалішина

На відкритті стелу були присутні дружини, діти та онуки ветеранів.

Відкрили стелу в урочистій обстановці ветеран Байконура, почесний громадянин м. Ленінськ, перший директор Електрорадіотехнічного технікуму м.

Ленінськ В.П.Завалішина і учасник запуску першого штучного супутника Землі і першого космонавта Юрія Гагаріна В.І.Леоненко – кавалер найвищої нагороди Аерокосмічного товариства України – медалі "За заслуги".

Потім виступили дружини, діти та онуки ветеранів. Розповіли про своїх чоловіків, батьків і дідів, про те, якими вони знали їх поза службовою обстановкою.

Урочиста частина закінчилася концертом співробітників і студентів Київського національного університету культури і мистецтв – Н.Чабаненко, О.Гончарук і А.Скітиби.

О.Болтенко, керівник відділу авіації та космонавтики ім. І.Сікорського ДПМ при НТУУ "КПІ"

Учасники урочистого відкриття експозиції

"У БІЙЦЯХ СВОГО БАТАЛЬЙОНУ Я ЦІЛКОМ УПЕВНЕНИЙ"

Короткі враження від поїздки в зону АТО

Наприкінці вересня зателефонував перший заступник голови Національної спілки письменників України Володимир Шовкошитний з двома повідомленнями. Перше з них було присвятим і давно очікуваним (тому з нього він і почав) – про намір видавництва виплатити частину коштів за реалізовані примірники моєї останньої книги "Руйнуймо міфи!" А от друге – про те, що НСПУ під його орудою відправ-

біля будинку НСПУ. Збиралися довго. Шовкошитний під'їхав на мікроавтобусі, завантаженому десятками пачок книг. Кладемо на них сумки, рюкзаки та спальники з карематами і розсідаємося. Мені Шовкошитний запропонував зайняти місце штурмана в кабіні. В тісному шестимісному "салоні" розмістилися решта учасників поїздки:

до створення Акту про проголошення незалежності та Конституції України і т. д., і т. п. – всього не перелічити!) представляв як "відомого поета, прозаїка та публіциста" – а це вам не халам-балам!

Гнали майже без зупинок, щоб, як наголошував командир і – за сумісництвом – механік-водій нашого "танка", хоча б Харків проскочити засвітло. Проскочили. І навіть до першого місця призначення – Краматорська – дісталися.

Перед Слов'янськом почалися блок-пости з більш чи менш суворою процедурою перевірки (подеколи не допомагало навіть те, що наспостійно супроводжували представник штабу АТО полковник Юрій Гвоздовський і автомобіль ВСП – військової служби правопорядку – незворушні вартові вимагали отримання дозволу безпосередньо від свого командира). А першим наоч-

ним вододілом між територією миру та війни став підірваний міст, залишки якого потворно культею зависли над тихими водами Казенного Торця за Слов'янськом (сполучення між протилежними берегами забезпечувала наведена поблизу мосту понтона на переправу). Далі пообіч дороги почали з'являтися поруйновані снарядами та мінами будівлі – як приватні, так і багатопверхівки, рідше – сіропохмурі споруди промислових підприємств.

Наступного ранку почалися поїздки в різні військові частини. Під час першої поїздки зупинилися біля автовокзалу в Костянтинівці. Зазирнув усередину: вокзал як вокзал – нічого цікавого. Вийшовши назовні, побачив навпроти на тротуарі патруль: троє озброєних автоматами військовиків у касках і бронжилетах саме неспішно проходили мимо. Раптом із дверей прожогом вибігла жінка і, гукнувши "Ребята, подождите, я хочу вас спросить!", спрямувалася до патрульних. "Ребята" зупинилися, запитально спрямувавши на неї здивовані погляди. "Скажете, можна ли надеяться на изменения?" – жінка притиснула руки до грудей, і тільки тепер я помітив, які в неї мокрі, почервонілі від сліз очі. Старший патруля, кременезний здоровань, якимось невизначено хмикнув, два інші продовжили німувати.

Підхожу до жінки: "Что вы имеете в виду – боевые действия или ситуацию в стране вообще?" Жінка задумалася. Патрульні, певно, вирішивши, що відповідати на філософські питання не є їхнім прямим обов'язком, рушили далі, а жінка, майже пошепки видихнувши з себе

сантних бригадах: десантники, артилеристи, розвідники – зустрічі, зустрічі, зустрічі. Те саме й з населеними пунктами – Краматорськ, Слов'янськ, Дружківка, Костянтинівка, Новоекономічний... Іноді зустрічі з вояками "розбавляли" зустрічами з цивільним людом – переважно молоддю: студенти, ліцейсти. Усюди дарували книги – десятки найменувань – для вже наявних бібліотек або для створення нових там, де їх досі не було, розказували про ці книги та їхніх авторів. Тут перед (з величезним відривом!), як і належало, вів Шовкошитний, який, здавалося, знав усе і вся – як про самих авторів, так і про їхні твори. Дарували й свої – звісно, з автографами ("несвоїх", як підрахували пізніше, роздарували – немало-небагато – на 26180 грн). Читали власні вірші – по одному-два, щоб не втомлювати "публіку", шоправда, попервах дехто, захопившись, дозволяв собі порушувати "регламент". Після "масовки" переходили до індивідуальних розмов (шоправда, іноді потенційні "інтерв'юери" відмовлялися "не хочеться згадувати ті події..." – ми, природно, не наполягали).

Звісно, траплялися цікаві співрозмовники, іноді – цікаві епізоди.

Цікавою була розмова з отцем Олексієм, капеланом розміщеної на території штабу АТО саморобної (з ДСП) каплички Української греко-католицької церкви, біля якого затишніше почувалися не лише вояки, але й рудо-сіро-чорно-біла кицька на ім'я Ракета (інші місцеві стверджували, що Торпеда), яка терпляче позувала фотографуванню її у військово-м "інтер'єрі". А отець Олексій, можливо, відчувши моє особливе ставлення до братів менших, раптом запропонував зробити пам'ятний напис на Прароці України, який він зберігає всередині каплички.

Закінчення на 4-й стор. ➔

Виступ перед ліцеїстами Слов'янського педагогічного ліцею, смт Новоекономічний, 14 жовтня

ляс в зону АТО групу письменників і я вхожу до її складу – було зовсім несподіваним, оскільки жодних попередніх розмов про такі наміри досі не велося. Можливо, саме тому, що я був заскочений тією неочікуваною звісткою, зразу відмовився, мотивуючи тим, що, крім інших пар, у мене ще й три потокові лекції щотижня, і перенести їх складно, бо необхідно узгодити з розкладом багатьох груп. Своєю відмовою "підсолонив" пропозицією проспонсорувати цю поїздку, "інвестувавши" в неї обіцяний мені "гонорар".

Після тієї "технічної" відмови мучився сумнівами недовго – совість поїдом іла. Наступного дня телефонував Шовкошитному: їду. "Краце б ти не їхав, а дав гроші", – чи то жартував, а чи серйозно відреагував керівник групи. "Від спонсорства не відмовляюся", – заспокоїв я.

Збір призначили на 9 жовтня, о пів на сьому ранку на Банковій –

Анаголій Гай, голова Київської обласної організації НСПУ, колишній військовий кореспондент, підполковник у відставці, що побував у кількох "гарячих точках" збройних конфліктів: у Афганістані, де був поранений, у Нікарагуа, Конго та В'єтнамі; Сергій Шевченко, теж військовий кореспондент з минулому, за "сумісництвом" – полковник запасу СБУ (обидва – з професійними сучасними "Лілками"); Олександр Драндар, болгарин із Новоукраїнки (родом з Абхазії), що пише чудові вірші українською та російською мовами; Микола Скрипець, поет, багаторічний директор київської школи імені В'ячеслава Чорновола; Олександр Хоменко, поет, професійний літературознавець, співробітник Інституту українознавства; а також автор цих рядків, якого Володимир Шовкошитний (поет і прозаїк, автор понад 20 книг; ліквідатор-чорнобилець, нардеп першого скликання, що доклав руку

до створення Акту про проголошення незалежності та Конституції України і т. д., і т. п. – всього не перелічити!) представляв як "відомого поета, прозаїка та публіциста" – а це вам не халам-балам!

Гнали майже без зупинок, щоб, як наголошував командир і – за сумісництвом – механік-водій нашого "танка", хоча б Харків проскочити засвітло. Проскочили. І навіть до першого місця призначення – Краматорська – дісталися.

Перед Слов'янськом почалися блок-пости з більш чи менш суворою процедурою перевірки (подеколи не допомагало навіть те, що наспостійно супроводжували представник штабу АТО полковник Юрій Гвоздовський і автомобіль ВСП – військової служби правопорядку – незворушні вартові вимагали отримання дозволу безпосередньо від свого командира). А першим наоч-

Після концерту для бійців 95-ї ОАМБр та місцевих мешканців, смт Новоекономічний, 14 жовтня

"вообще", раптом, не дочекавшись відповіді, рвучко розвернулася і притьмом зникла за дверима автовокзалу – мабуть, її цікавила відповідь саме патрульних, а тут утрутився невідомо хто...

Далі, немов у калейдоскопі, мелькали, щодня змінюючись, по кілька військових підрозділів у дислокованих (іноді доволі далеко одна від одної, судячи з тривалих переїздів) аеромобільних та парашутно-де-

ПРОЕКТ "ВЛАСНЕ ТЕПЛО"

Серед переможців IV Фестивалю інноваційних проектів "Sikorsky Challenge 2015" є й проект автономного теплопостачання "Власне тепло", на втілення якого з нетерпінням очікують політехніки. На його реалізацію компанією "Технології природи" надано рекордні 260 млн грн. Ідея проекту – забезпечити студентський кампус автономним теплопостачанням. Для КПІ проблема неякісного теплопостачання є надзвичайно актуальною. Всі студенти знають, що протягом опалювального періоду середня температура в приміщеннях становить 14-16°C, що значно нижче обґрунтованих санітарно-гігієнічних значень (18°C). Це загрожує зривом навчального процесу і призводить до погіршення якості навчання. Проект "Власне тепло" передбачає будівництво двох котельень з використанням високоефективного котельного обладнання (джерелом енергії для них є дерев'яна щепка, або пелети), що забезпечать теплопостачання навчальних корпусів, гуртожитків та житлових будинків НТУУ "КПІ".

Проект передбачає, що стороння компанія за рахунок залучених інвестицій споруджує на території НТУУ "КПІ" сучасне енергоефективне та екологічно безпечне джерело теплової енергії, для чого власним коштом розробляє та погоджує необхідну проектну документацію, забезпечує експлуатацію та технічне обслуговування обладнання, транспортування і

резервування палива тощо. НТУУ "КПІ", як замовник проекту, зобов'язаний придбати необхідну кількість теплової енергії, а компанія-забудовник – продати цю кількість тепла за пільговим тарифом, що є нижчим від вартості 1 Гкал тепла за тарифом компанії-монополіста з надання послуг теплопостачання в м. Києві. Зі свого боку, НТУУ "КПІ" надає компанії-забудовнику земельну ділянку, на якій передбачається будівництво, необхідну інформацію про стан і місце розміщення інженерних мереж та теплові навантаження. Усі фінансові витрати по проектуванню, будівництву, експлуатації несе компанія-забудовник.

Запропонована схема взаємовигідних відносин між КПІ та постачальником послуг дозволить за-

лучити інвестиції, зменшити енерговитрати, створити комфортні умови в приміщеннях, а також поступово впроваджувати енергозберігаючі заходи в будівлях КПІ. Реалізуючи проект, НТУУ "КПІ" зможе розвинути лабораторну базу для дослідження нових технологій виробництва енергії на базі альтернативного палива. Компанія-партнер, у свою чергу, отримає надійного споживача з великими обсягами теплоспоживання. Перевагами для партнера є також наявність території для розташування джерел енергії, існуючі власні розподільчі мережі, компактне розташування споживачів, гарантований високий обсяг споживання (базове споживання – 76 000 Гкал/рік), стабільний багаторічний дохід, перспектива під-

ключення нових об'єктів, можливість організації додаткового виробництва (паливо для котельні), а також широкі можливості для розповсюдження проекту в студентських містах України та серед інших споживачів бюджетної сфери.

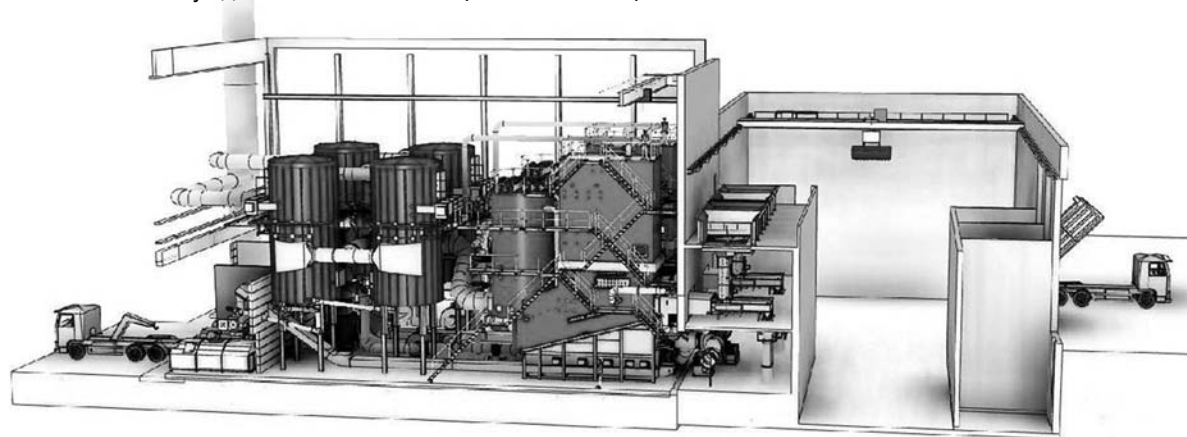
Інноваційність проекту, окрім використання сучасного теплогенерувального та фільтрувального обладнання, полягає у можливості залучення наукового потенціалу НТУУ "КПІ" для досліджень та розвитку технологій виробництва енергії з альтернативного палива. Це передбачає проведення лабораторних робіт для студентів профільних факультетів, виконання науково-дослідних робіт тощо.

Нині уже виконано розрахунки і уточнено теплові навантаження об'єктів КПІ, виконано гід-

равлічні розрахунки теплових мереж, розроблено технічні й екологічні вимоги до проектних рішень котельень, визначена орієнтовна вартість облаштування котельень, розробляється техніко-економічне обґрунтування влаштування джерел теплопостачання (економічні, екологічні показники, узгодження технічних рішень). Інвестиції, отримані від компанії "Технології природи", передбачається використати на погодження дозвільної документації, проектні роботи, виконання будівельно-монтажних робіт і придбання обладнання для двох котельень потужністю 32 МВт і 12 МВт.

Команда, яка представляла проект на фестивалі "Sikorsky Challenge": доцент ІЕЕ Марина Шовкалюк, головний енергоменеджер КПІ Олена Шевченко та старший викладач ТЕФ Юрій Шовкалюк. Марина та Юрій мають досвід роботи в проектних організаціях, де займалися проектуванням, узгодженням та експертизою проектних рішень джерел енергії, що працюють на різних видах палива. Олена Шевченко є співавтором Програми енергозбереження КПІ і координатором роботи між різними структурними підрозділами університету, адже для впровадження в життя такого масштабного проекту узгодження різноманітних організаційних питань є надзвичайно важливим.

Марина Шовкалюк, доцент ІЕЕ

Теплостанція компанії WIESS (Данія). Паливо – щепка або пелети

"У бійцях свого батальйону я цілком упевнений"

Короткі враження від поїздки в зону АТО

Закінчення. Початок на 3-й стор.

А коли приїхали в дислокований у Слов'янську один із підрозділів 95-ї окремої аеромобільної бригади, щоб привітати з прийдешнім Днем захисника Вітчизни, там уже була група "вітальників": напроти вишикуваного підрозділу стояла шеренга студентів Донецького педагогічного держуніверситету на чолі з проректором. І не з порожніми руками: кожен тримав чималий торт у прозорій пластиковій упаковці. Ми стали поруч, тримаючи стоси наших "тортозамінників", – книг. Коли аеромобільників розпустили, Шовкошитний запросив студентів до нашого "Буцефалу" і виділив для бібліотеки їхнього вишу не меншу кількість книг, коротко прореклавши, як водиться, кожну. Я упрягся "підсобником": витягнув на поживку траву сумки та рюкзаки, звільняючи доступ до наших книжкових завалів. Там і почув ту коротко-цікаву розповідь проректора ДДПУ.

У парку бойових машин 95-ї ОАМБр. Зліва направо: О. Драндар, В. Шовкошитний, М. Лукінюк і О. Хоменко

"Я мешкаю тут неподалік. Днями дружина попросила піти на базар і купити децю з продуктів. Пішов, став у чергу, поступово наближаюся до продавчині. Черга чимала – вже й позад мене назаймали. І ті, що стояли попереду, й ті, хто позаду, нещадно ганили київську владу, рясно здобрюючи монологи матюками: і те погано, і те погано – "вот вернутися наши..." Нарешті відстаюся прилавка і українською мовою прошу дати того, нарізати стільки-то того. Продавчиня якийсь час пильно мене розглядає, а відтак запитує: "А вы откуда?" Вирішив пожартувати на кшталт "мы не местные": "З Івано-Франківська. Продав квартиру, забрав сім'ю і ось – приїхали сюди". "А почему именно сюда?" – допитується продавчиня. "А мені тут подобається, – відповідаю, – і місто, і люди". "Да разве же это люди?! – раптом голосно заявляє вона, обводючи чергу презирливим поглядом. – Это быдло!" "І що мене найбільше вразило, – закінчує розповідь, – нікто їй не заперечив ані словом!"

Запам'яталася також розмова з контрактиком Олександром Захаровим, позивний "Крим", командиром парашутно-десантного відділення у 4-й парашутно-десантній роті 2-ї батальйонно-тактичної групи 25-ї окремої Дніпропетровської повітряно-десантної бригади. Він родом з Феодосії. Вище середнього зросту, міцної статури, упевнений у словах і діях. Воно й не дивно: у 2009–2010 рр. відслужив строкову в батальйоні морської піхоти 36-ї бригади берегової охорони Чорноморського флоту, дислокованої в м. Перевальному АРК. З 2012-го служить за контрактом у зазначеній 4-й парашутно-десантній роті. Брав участь у боях у Слов'янську, Дзержинську, Лисичанську, Вуглегорську, Шахтарську, під Авдіївкою. Під Дебальцевим був контужений. Побував "под танковою атакою". "А під "Градами" довелося побувати?" – запитую. "Бувало по 3-4 пакети "Градов" в день на нас випускали. Слава Богу, – усміхається, – не слишком точно".

Мас дівчину – Ксенія, з якою познайомилися ще в Криму. Вона живе та працює в Павлограді. "Після служби повернетесь у Крим, до родичів?" "Нет, мы не общаемся". "Чому?" – щиро дивуюся почутому. "Не о чём, – відповідає спокійно (взагалі в ньому відчувається упевненість професіонала, який вже багато бачив у житті, зокрема й на цій дивній війні, яку вище керівництво наполегливо іменує антитерористичною – виходить, по суті, поліцейською – операцією), – они меня не понимают". І, помовчавши, сумно додає: "вата..." "Значить, поїдете до Павлограда?" – висловлюю логічне, здавалося б, припущення. "Нет, поеду с Ксенией на Западную Украину, в Ивано-Франковск". "Чому саме в Івано-Франківськ?" – мої брови від здивування мимохіть виповзають на лоба. "Ездити туда в отпуск, – відповідає, – к друзям, которые уже демобилизовались. Понравилось, да и с работой обещаю помочь". Професійно бачить себе в майбутньому військовим – у спецпідрозділі. "В якому саме?" Усміхається: "Не скажу..." "Щоб не наврочити?" – усміхаюсь у відповідь. "Вот вот!.."

В останній день ми відвідали підрозділи 81-ї парашутно-десантної бригади, дислоковані в районі Дружківки, де зустрілися з групою розвідників. Після традиційного вже виступу-огляду Шовкошитного зразу перейшли до індивідуальних "інтерв'ю". Для мене вони видалися не надто вдалим: один з бійців просто відмовився ("не хочеться задувати"), а троє наступних заявили, що вони тут недавно, а тому розповідати, власне, нема про що...

Згадалася ще одна зустріч – вона передувала цій останній – у 2-му батальйоні 25-ї Дніпропетровської повітряно-десантної бригади, дислокованому в районі Дмитрова. Після обіду ми провели тривалу розмову "тет-а-тет" з командиром батальйону, високим, міцної статури майором. "Допитував" його переважно Шовкошитний, час від часу долучалися й колишні професійні журналісти – вони, зрозуміло, "в темі". Відповідав комбат спокійно, зважено, неспішно. З його відповідей, зокрема, ми дізналися, що за весь час бойових дій батальйон втратив 128 бійців, що вже минули ті часи, коли вони фактично перебували на утриманні у волонтерів і тепер уже повністю забезпечені державою – від озброєнь і боеприпасів до харчів і теплої одягу (останнє – наче й дрібниця, але з огляду на те, що, як писав відомий байкар про безтурботну бабку та трудягу-марашку, "від зими вже вихорець" – може легко перерости у гостру проблему). А до волонтерів звертаються лише тоді, коли потребують "чогось особливого".

Наостанок я зважився вставити й своє коротке запитання: "А як би ви коротко охарактеризували загальний стан вашого батальйону після всього, що вам довелося пережити?" Після нетривалого обдумування, комбат дав коротку, але вичерпну, як на мене, відповідь: "У бійцях свого батальйону я цілком упевнений".

Ця лаконічна відповідь уповні узгоджувалась і з моїми відчуттями від поїздки. Я щодня моніторю Інтернет, читаю аналітику, зокрема й друковані ЗМІ, щодо подій на південному сході (про Крим теж не забуваю). На жаль, попервах було чимало підстав для тривоги – і в діях самих підрозділів, і особливо вищого командування. Однак після того, що я побачив і почув "на місцях", упевненості справді додалося.

Михайло Лукінюк,
ст. викладач каф. АХВ ІХФ,
член Національної спілки письменників України

1 ГРУДНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ БОРОТЬБИ ЗІ СНІДОМ

ВІЛ – чума ХХ століття

Україні належить одне з перших місць у Центральній та Східній Європі за темпами поширення ВІЛ-інфекції.

ВІЛ – це вірус імунодефіциту людини. Потрапляючи до організму й розмножуючись, він руйнує імунну систему, яка відповідає за боротьбу з інфекціями.

СНІД (синдром набутого імунодефіциту) – завершальна стадія розвитку ВІЛ-інфекції.

Перевіритися на наявність ВІЛ в організмі можна тест-методом імуноферментного аналізу. Тільки тест на ВІЛ може визначити, чи є в крові людини вірус, оскільки на початку захворювання вона не відчуває жодних симптомів.

ВІЛ передається під час вагінального, анального та орального сексу без використання презерватива. Через кров, у разі спільного використання нестерильних

шприців, ін'єкційного та іншого інструментарію, який порушує цілісність шкіри, у ході переливання інфікованої крові та її продуктів, при користуванні чужим приладдям для гоління та ножицями під час пірсингу, манікюру, проколювання вуха та татуювання, від ВІЛ-інфікованої матері до дитини під час вагітності та пологів.

Інфекція не передається під час спілкування, рукостискання, дружніх поцілунків, через чихання, кашель, піт, слину. Не передається через їжу, яку приготувала ВІЛ-інфікована людина.

Щоб пройти тестування на ВІЛ, знайти підтримку і допомогу, необхідно звертатися до кабінетів довіри центрів профілактики та боротьби зі СНІДом. Відповідно до законодавства України, тестування на ВІЛ є добровільним і безкоштовним. Інформація про результат обстеження є конфіденційною. За бажанням пацієнта тестування проводиться анонімно.

М.В.Шамардак, лікар-дерматолог

● КОНКУРС ● КОНКУРС ●

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних з 20 січня 2016 року посад завідувачів кафедр (науковий ступінь, вчене звання відповідно до профілю кафедри)

- кафедри звукотехніки та реєстрації інформації;
- кафедри історії;
- кафедри органічної хімії і технології органічних речовин.

на заміщення вакантної з 6 грудня 2015 року посади професора (науковий ступінь, вчене звання відповідно до профілю кафедри)

- кафедри прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки

на заміщення вакантної з 10 лютого 2016 року посади професора (науковий ступінь, вчене звання відповідно до профілю кафедри)

- кафедри загальної та експериментальної фізики.

на заміщення посади професора (науковий ступінь, вчене звання відповідно до профілю кафедри), тимчасово зайнятої до проведення конкурсу:

- кафедри обчислювальної техніки;
- кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей.

на заміщення посад доцентів (науковий ступінь, вчене звання відповідно до профілю кафедри), старших викладачів, викладачів, асистентів, тимчасово зайнятих до проведення конкурсу по факультетах, кафедрах:

Фізико-математичний факультет

Кафедра математичного аналізу та теорії ймовірностей

- доцентів – 1;
- старших викладачів – 2;
- асистентів – 3

Факультет електроенерготехніки та автоматики

Кафедра теоретичної електротехніки

- асистентів – 1

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра обчислювальної техніки

- доцентів – 1

Факультет прикладної математики

Кафедра програмного забезпечення комп'ютерних систем

- старших викладачів – 1

Кафедра системного програмування та спеціалізованих комп'ютерних систем

- асистентів – 1

Факультет соціології і права

Кафедра історії

- викладачів – 1

на заміщення вакантної посади старшого викладача по інституту, кафедрі:

Інститут енергозбереження та енергоменеджменту

Кафедра електромеханічного обладнання

- старших викладачів – 1

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, к.103 та к. 243. Університет житлом не забезпечує.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут»
<http://www.kpi.ua/kp>

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
☎ гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Начальник відділу
медіа-комунікацій НТУУ «КПІ»

Д.Л.СТЕФАНОВИЧ

Головний редактор

В.В.ЯНКОВИЙ

Провідні редактори

В.М.ІГНАТОВИЧ

Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір

О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор

О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.